

Skolevæsenet har gjort sig skyldig. Det er saaledes vel sandt, at der er andre Skolelærere end de som ere de egentlige Kirkesangere, som nu befordre Provsternes Circulærer, thi det er egentlig disse som her kan være Tale om; men det er alligevel ikke mindre sandt, at det kun paahviler Skolelærerne, forsaavidt de tage Deel i Indtægten af nedlagte Degnekald; men ikke engang dette Hensyn har Cancelliet fastholdt, thi Cancelliets citerede Skrivelse af 8de Juli 1835 bestemmer udtrykkelig, at det kun er Skolelærerens Pligt, naar han tillige er Kirkesanger; at besørge Embedsbreve mellem Præsterne. Hvad iøvrigt de Forretninger angaaer, som, saaledes som Kirkerøngning og Kirkens Reengjørelse, paahviler Kirkesangeren, saa paahviler disse Forretninger efter Skoleaenordningen af 1814 aldeles ikke Skolelæreren i Egenkab af Kirkesanger, men de paahviler kun den Skolelærer, som er Kirkebyens Skolelærer, som har at besørge Klokkerøngningen, uanset om han er Kirkesanger i Sognet eller ikke. Naar jeg bemærkede, at man gjerne kunde undvære § 2, fordi det saa i Sagens Natur, at Præsternes Embedsbreve maatte besørges paa samme Maade som andre Embedsmænds Breve i Landet, saa var det slet ikke min Tanke derved at sigte til nogenformelt Godtgjørelse for Befordringen, men kun dette, at der skulde forholdes med Præsternes Embedsbreve paa samme Maade som med andre Embedsbreve, som befordre imellem Sogn og Sogn, og som ved den saakaldte Brevgang befordre efter Dmgang i Sognet. Hvad dernæst angaaer Størrelsen af Byrden, saa er det aldeles vist, at man i den Henseende ikke tør hentyde f. Ex. paa Kjøbenhavns Nærhed, hvor samtlige Præster paa Een nær, som den høitærede Cultusminister bemærkede, have overtaget Byrden; thi det er aldeles vist, at det kun er i Jyllands mere tyndt beboede Sogne, hvor der egentlig kan være Tale om, at Byrden faaer nogen Betydning. Den faaer desuden større Betydning derved, at det er vanskeligt at skjelne imellem de Breve, som egentlig angaae geistlige Sager, og de, som angaae verdslige Sager, af den Grund, at mange aldeles verdslige Sager meddeles Præsterne ikke igjennem den verdslige Dyrighed, men igjennem

Biskoppen, og naar saaledes Provsternes fra Biskopperne modtage kongelige Forordninger eller Placater om Sager, som ikke i fjerneste Maade staae i Berøring med det kirkelige Embede, saa regnes disse dog efter den nærværende Praxis til de Sager, som befordre af Skolelærerne, naaget det efter Sagens Natur er klart, at disse maatte være Sager, som ikke vedkom Skolelærerne af den Grund, at de aldeles ikke vedrøre de kirkelige Embeder.

J. Christensen: Da det er meget sjældent, at denne Embedsclassens Lary varetages og tales her i Salen, saa skal jeg ikke undlade ved denne Leilighed at tale et Par Ord til dens Fordeel. Den sidste ærede Rigsdagsmand, som havde Ordet, kunde nok dele Ønsket med mig, at Skolelærerne skulde være fri for disse Breves Dmbæren, men han vidste ikke hvem han skulde paalægge denne Forpligtelse. Han har ligeledes meent, at de, som den paalagdes, tilkom nogen Godtgjørelse derfor (Nei!). Jeg mener, at Skolelærerne burde tilkomme Godtgjørelse ligesaa vel i denne Retning, som ogsaa for Kirkernes Reengjørelse, men jeg tør sige her paa Skolelærernes Vegne, at de frivilligen ville afstaae denne Godtgjørelse, og jeg tør sige, at det vilde være at udplette det Gad, som har været imellem Præsterne og Skolelærerne i den Anledning; thi de have som oftest været af den Formening, at de ikke alene havde baaret de Breve, som det var dem paalagt at skulle bære, men ogsaa andre, som vare Sagen aldeles uvedkommende. Da vi nu i længere Tid have været ifærd med Hovoriets Afløsning, at det skulde ophøre, saa vil jeg tillade mig at foreslaae, som det Rigtigste, at denne Brevbefordring overgives aldeles til Præsterne, thi det er dog under alle Omstændigheder en meget stor Rimelighed, at Enhver besørger de Breve, han faaer og affender; og derfor vilde jeg foreslaae, at det blev en Sag, som blev for Præsterne alene, og at Skolelærerne bleve fritagne derfor fra Udgangen af Aaret 1850.

Andresen: Jeg troer, at Maaden at ordne denne Sag paa, i det Miesik der bliver reist Spørgsmaal om hvem der skal overtage denne Forpligtelse, vil være ganske simpelt og let. Det er bekendt, at Enhver betaler overalt paa Landet